

grund liggende undersøgelser, inden for fællesmarkedet fastsætte højstepriser og i tilfælde af åbenbar krise fastsætte mindstepriser, såfremt dette er nødvendigt for at nå de i artikel 3 nævnte mål. Ligeledes kan der under hensyn til artikel 3's målsætning og de af markedssituationen skabte farer for virksomhederne fastsættes højste- og mindstepriser for eksporten. Artikel 62 omhandler kompensationsprogrammer mellem kulminer for at hindre, at prisen etableres på niveau med omkostningerne i den til enhver tid dyreste mine, som må holdes i drift. Artikel 63 omhandler Den høje Myndigheds (Kommissionens) ret til at fremsætte henstillinger til medlemsregeringerne, såfremt den finder, at købere systematisk benytter sig af forskelsbehandling, især når det drejer sig om forskelsbehandling, som følger af bestemmelser i kontrakter, der indgås af virksomheder under offentlig kontrol. Artikel 64 indeholder bødebemmelser for overtrædelse af artiklerne 60-63.

Kapitel 6

Karteller og sammenslutninger. I artikel 65 forbydes alle aftaler mellem virksomheder, alle sammenslutningers beslutninger og alle former for samordnet praksis med det formål direkte eller indirekte at hindre, begrænse eller fordreje normal konkurrence i fællesmarkedet, i særdeleshed når de omfatter fastsættelse eller vedtagelse af priser, begrænsning af eller kontrol med produktion, teknisk udvikling eller investeringer, opdeling af markeder, produkter, kunder eller forsyningskilder. Aftaler, der er i strid med forbudet, er ugyldige og kan ikke påberåbes ved nogen domstol i medlemslandene.

Myndigheden (Kommissionen) skal dog godkende aftaler om at specialisere sig i produktionen af, eller fælles køb eller salg af bestemte produkter, såfremt den finder, at der herved opnås væsentlige forbedringer i produktion eller salg, at aftalen er nødvendig for at opnå dette resultat og ikke mere restriktiv end nødvendigt, samt at aftalen ikke giver interesserne magt til at fastsætte priser, kontrollere eller begrænse produktionen eller salget af en væsentlig del af de omhandlede varer inden for fællesmarkedet, eller til at beskytte dem mod effektiv konkurrence fra andre virksomheder i fællesmarkedet. Godkendelser kan gøres betingede og kan tidsbegrænses og eventuelt fornyes. Artikel 66 fastslår som en hovedregel, at enhver transaktion, som direkte eller

indirekte vil medføre en faktisk koncentration inden for fællesmarkedet for kul og stål, skal godkendes forud af Myndigheden (Kommissionen), og der fastlægges i artiklen de nærmere principper for gennemførelsen heraf såvel som for de forhold, der er undtaget.

Kapitel 7

Indgreb i konkurrencevilkårene. I dette kapitel (artikel 67) bestemmes det, at såfremt et medlemsland foretager indgreb i konkurrencevilkårene, som må forventes at medføre en væsentlig forskydning i produktionsomkostningerne, kan Den høje Myndighed (Kommissionen) autorisere den pågældende regering til i samråd med Myndigheden (Kommissionen) at yde økonomisk støtte til de virksomheder i det pågældende land, som rammes af disse indgreb. Har indgrebene skadelige virkninger for kul- eller stålindustrielle virksomheder i et andet medlemsland, kan Den høje Myndighed (Kommissionen) pålægge vedkommende regering at udbedre skaden ved sådanne foranstaltninger, som landets økonomiske balance taget i betragtning skønnes at være de bedst egnede.

Kapitel 8

Lønninger og arbejdskraftsbevægelighed. Ifølge artikel 68 kan Den høje Myndighed (Kommissionen) i visse tilfælde - i reglen efter at have konsulteret Rådet - rette henstillinger til virksomheder eller regeringer for at modvirke fastsættelsen af unormalt lave lønninger indenfor en eller flere enkeltvirksomheder, og ifølge artikel 69 forpligter medlemslandene sig til at afstå fra enhver forskelsbehandling efter nationale kriterier af deres borgere ved ansættelse og aflønning af samt arbejdsforhold for arbejdere i kul- og stålindustrierne, ligesom de i almindelighed skal søge at fremme arbejdskraftsbevægelighed inden for fællesmarkedet.

Kapitel 9

Transport. Det hedder i artikel 70, 1. stk., at det er almindelig anerkendt, at etableringen af fællesmarkedet forudsætter anvendelsen af sådanne transportrater for kul og stål, at de vil muliggøre ens prisbetingelser for forbrugere i sammenlignelige geografiske positioner, og i konsekvens heraf forbydes for trafik mellem medlemslandene enhver diskrimination i takster og transportbetingelser, som bygger på oprindelses- eller bestemmelsesland. Specielt på-